KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.7.2018r.
COM(2018) 561 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

36. sprawozdanie roczne Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie unijnych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych (2017)

{SWD(2018) 392 final}

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

36. sprawozdanie roczne Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie unijnych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych (2017)

WPROWADZENIE

W niniejszym sprawozdaniu opisano działania antydumpingowe, antysubsydyjne i ochronne, jakie Unia Europejska realizowała w 2017 r. Zostało ono opracowane na podstawie przepisów art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe"), art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne") i art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 w sprawie wspólnych reguł przywozu.

Rok 2017 był w polityce ochrony handlu w UE rokiem przełomowym. Po pierwsze, w dniu 20 grudnia 2017 r. weszły w życie zmiany podstawowych rozporządzeń antydumpingowego i antysubsydyjnego, wprowadzające nową metodę obliczania wartości normalnej w sytuacjach, gdy ceny i koszty na rynku kraju wywozu są zniekształcone. Po przyjęciu nowego rozporządzenia opublikowano kompleksowe sprawozdanie krajowe, w którym opisano znaczące zakłócenia w Chinach[1]. (Zob. szczegółowy opis w sekcji 5).

Po drugie, w grudniu 2017 r. współprawodawcy osiągnęli przełom w kwestii odrębnego wniosku legislacyjnego mającego na celu modernizację unijnych instrumentów ochrony handlu i osiągnęli porozumienie co do szerokiego zakresu zagadnień (np. przyspieszone dochodzenia, lepsze stosowanie zasady niższego cła, większa przejrzystość dzięki wcześniejszemu informowaniu przed zastosowaniem tymczasowego środka antydumpingowego, uznawanie roli związków zawodowych). Porozumienie to utorowało drogę do wejścia w życie w dniu 8 czerwca 2018 r. tych długo oczekiwanych przepisów. Nowe przepisy mają zastosowanie do wszystkich dochodzeń wszczętych po tym dniu. Te dwa zestawy zmian do rozporządzeń podstawowych stanowią łącznie pierwszy znaczący przegląd unijnych przepisów antydumpingowych i antysubsydyjnych od 1995 r.

Należy zauważyć, że przepisy, które weszły w życie z dniem 20 grudnia 2017 r., zmieniły również wymogi w zakresie corocznej sprawozdawczości Komisji. Biorąc pod uwagę, że zmiany legislacyjne nie wywarły wpływu na żadne z unijnych postępowań antydumpingowych ani antysubsydyjnych w 2017 r., w niniejszym sprawozdaniu nie przedstawiono żadnych informacji na ten temat. Podobnie jak

[1] Kolejne sprawozdanie krajowe na temat zakłóceń na rynku na potrzeby postępowań w sprawie ochrony handlu dotyczyć będzie Rosji.

w latach poprzednich sprawozdaniu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji wraz ze szczegółowymi załącznikami, zawierający między innymi kompleksowy przegląd obowiązującego prawodawstwa, terminologii i procedur.

Ilość spraw dochodzeniowych Komisji w 2017 r. pozostała na wysokim poziomie, a środków tymczasowych i ostatecznych nałożono mniej więcej tyle samo, co w 2016 r., przy czym znacznie wzmożono działania w zakresie przeglądu istniejących środków. Komisja w dalszym ciągu wykorzystuje wszystkie narzędzia dostępne w ramach obowiązującego prawa do uwolnienia przemysłu europejskiego od nieuczciwego przywozu.

Ponadto wiele spraw, które były przedmiotem dochodzenia Komisji, było szczególnie trudnych ze względu na wysoką złożoność i zasoby, które trzeba było uruchomić. Dokument roboczy służb Komisji zawiera szczegółowy opis wykonanej pracy.

Niniejsze sprawozdanie oraz pełna treść dokumentu roboczego służb Komisji są także ogólnie dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm.

1. PRZEGLĄD DOCHODZEŃ I ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH, ANTYSUBSYDYJNYCH I OCHRONNYCH

1.1. Informacje ogólne

Pod koniec 2017 r. w UE obowiązywało 97 ostatecznych środków antydumpingowych (które rozszerzono[2] w 29 przypadkach) i 13 środków wyrównawczych (które rozszerzono w trzech przypadkach)[3]. Stanowi to niewielki wzrost (4 %) w porównaniu z rokiem poprzednim.

Prace dochodzeniowe utrzymywały się na wysokim poziomie, osiągając prawie ten sam poziom, co w 2016 r. Obejmowały one głównie dużą liczbę wymagających intensywnej pracy dochodzeń w nowych sprawach, jak również coraz większą liczbę przeglądów. Na koniec 2017 r. w toku było łącznie 46 dochodzeń, a także cztery dochodzenia dotyczące zwrotu, obejmujące 61 odrębnych wniosków o zwrot.

W 2017 r. środkami antydumpingowymi (AD) lub antysubsydyjnymi (AS) objęto 0,31 % łącznego przywozu do UE. Pomimo braku dostępu do wyczerpujących danych z przeglądów wygaśnięcia w wielu przypadkach wynika, że nałożenie środków prowadzi do znacznego ograniczenia przywozu produktu objętego postępowaniem.

Szczegółowe informacje znajdują się w dokumencie roboczym służb Komisji załączonym do niniejszego sprawozdania. Odniesienia do załączników do dokumentu roboczego służb Komisji podane są obok tytułów sekcji.

[2] Środki zostały rozszerzone na inne państwa trzecie, jeżeli wykryto obejście środków w tych państwach.
[3] Środki są obliczane dla danego produktu i danego kraju.

1.2. Nowe dochodzenia (zob. załączniki od A do E)

W 2017 r. wszczęto 11 nowych dochodzeń (pięć w sektorze chemicznym i w powiązanych sektorach), a dwie sprawy wznowiono w celu wdrożenia ustaleń sądowych. W wyniku dwóch postępowań nałożono cła tymczasowe. Łącznie 12 spraw zakończyło się nałożeniem ceł ostatecznych, a dwa dochodzenia zakończono bez wprowadzania środków.

1.3. Dochodzenia przeglądowe

Dochodzenia przeglądowe nadal stanowią znaczną część pracy służb Komisji ds. ochrony handlu. Tabela 1 w dokumencie roboczym służb Komisji zawiera informacje statystyczne dotyczące lat 2013–2017.

1.3.1. Przeglądy wygaśnięcia (zob. załącznik F)

Przepisy art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 18 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują wygaśnięcie środków po pięciu latach, chyba że przegląd wygaśnięcia wykaże, iż powinny one zostać utrzymane w pierwotnej formie.

W 2017 r. wszczęto dziewięć przeglądów wygaśnięcia i aż 19 przeglądów wygaśnięcia zakończyło się potwierdzeniem nałożenia cła na kolejny okres pięciu lat. Jeden przegląd wygaśnięcia został zamknięty podjęciem decyzji o zakończeniu stosowania środków. W 2017 r. pięć środków (wszystkie antydumpingowe) wygasło automatycznie, tj. bez przeglądu, po upływie pięcioletniego okresu obowiązywania.

1.3.2. Przeglądy okresowe (zob. załącznik G)

Przepisy art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują dokonanie przeglądu środków w okresie ich obowiązywania w celu dostosowania ich do zmienionych okoliczności. Przeglądy mogą ograniczać się do aspektów dumpingu/subsydiowania lub szkody.

W 2017 r. wszczęto łącznie dziesięć przeglądów okresowych. Jeden przegląd okresowy zakończył się zmianą cła, a jeden zakończył się bez zmiany środków.

1.3.3. „Inne" przeglądy okresowe (zob. załącznik H)

W 2017 r. wszczęto dwa „inne" przeglądy, tj. niewchodzące w zakres przeglądów wszczynanych zwykle na podstawie art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego lub art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Pięć takich przeglądów zakończono w 2017 r. Przeglądy te zwykle dotyczą wykonywania orzeczeń wydanych przez sąd.

1.3.4. Przeglądy pod kątem nowego eksportera (zob. załącznik I)

Przepisy art. 11 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 20 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewidują odpowiednio przeglądy dotyczące „nowych eksporterów" oraz przeglądy „w trybie przyspieszonym", aby ustalić indywidualny margines dumpingu lub indywidualne cło wyrównawcze dla nowych eksporterów z siedzibą w danym państwie wywozu, którzy nie dokonywali wywozu danego produktu podczas okresu objętego dochodzeniem. Tacy eksporterzy muszą wykazać, że są rzeczywiście nowymi eksporterami i że faktycznie zaczęli dokonywać wywozu do UE po okresie objętym dochodzeniem. W takim przypadku

może zostać obliczone dla nich cło indywidualne, które jest zazwyczaj niższe od cła ogólnokrajowego.

W 2017 r. wszczęto sześć przeglądów pod kątem nowego eksportera. Nie zakończono natomiast żadnego tego rodzaju przeglądu.

1.3.5. Dochodzenia w sprawie absorpcji (zob. załącznik J)

Jeżeli istnieją wystarczające informacje wskazujące na to, że po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem i przed wprowadzeniem środków lub po tym fakcie, ceny eksportowe zostały obniżone lub że nie nastąpiła zmiana cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży produktu przywożonego do UE albo gdy taka zmiana nie była wystarczająca, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie absorpcji, w celu zbadania czy środki wywarły wpływ na wyżej wymienione ceny. Marginesy dumpingu mogą zostać ponownie obliczone, a cło podwyższone w celu uwzględnienia niższych cen eksportowych. Możliwość wszczęcia przeglądów dotyczących absorpcji uwzględniono w art. 12 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 19 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

W 2017 r. nie wszczęto żadnego przeglądu dotyczącego absorpcji. Jeden taki przegląd został zakończony bez zwiększenia cła.

1.3.6. Dochodzenia w sprawie obejścia środków (zob. załącznik K)

Możliwość ponownego otwarcia dochodzeń w przypadku udowodnienia obchodzenia środków została przewidziana w art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 23 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

W 2017 r. wszczęto trzy takie dochodzenia. Jedno dochodzenie w sprawie obejścia środków zakończono rozszerzeniem środków, a jedno zakończono bez rozszerzenia.

1.4. Dochodzenia w sprawie środków ochronnych (zob. załącznik L)

W 2017 r. nie wszczęto żadnych dochodzeń w sprawie środków ochronnych ani nie nałożono żadnych środków.

2. WYKONANIE ŚRODKÓW AD/AS

2.1. Dalsze działania związane ze środkami

Dalsze działania związane z obowiązującymi środkami skupiały się na czterech głównych obszarach: 1) zapobieganiu nadużyciom; 2) monitorowaniu przepływów handlowych i zmian na rynku; 3) poprawie skuteczności za pomocą odpowiednich instrumentów; oraz 4) reagowaniu na nieprawidłowe praktyki. Wymienione działania prowadzone we współpracy z państwami członkowskimi umożliwiły Komisji aktywne zapewnianie skutecznego egzekwowania środków ochrony handlu w Unii Europejskiej.

2.2. Monitorowanie zobowiązań (zob. załączniki M i Q)

Jako że zobowiązania są rodzajem środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych, monitorowanie zobowiązań stanowi część działań związanych z egzekwowaniem środków. Zobowiązania są przyjmowane przez Komisję, jeśli uzna ona po przeprowadzeniu dochodzenia, że mogą one skutecznie przyczynić się do usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu lub subsydiowania.

Na początku 2017 r. obowiązywały 102 zobowiązania. W trakcie 2017 r. wycofano zobowiązania pięciu przedsiębiorstw, gdyż ustalono, że wystąpiły naruszenia lub że monitorowanie zobowiązań stało się niewykonalne. Wycofano również zobowiązania siedmiu przedsiębiorstw na ich własny wniosek. Uchylono zobowiązania 87 przedsiębiorstw. Nie przyjęto żadnych nowych zobowiązań. W rezultacie całkowita liczba obowiązujących zobowiązań na koniec 2017 r. wynosiła trzy.

3. ZWROTY

Art. 11 ust. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 21 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego umożliwiają importerom składanie wniosków o zwrot pobranych ceł w przypadku wykazania, że margines dumpingu/subsydiowania został usunięty lub obniżony do poziomu niższego od poziomu obowiązującego cła.

W 2017 r. złożono 75 nowych wniosków dotyczących zwrotu. Na koniec 2017 r. prowadzone były cztery dochodzenia w sprawie zwrotu, które obejmowały 61 wniosków. W 2017 r. przyjęto 26 decyzji wykonawczych Komisji dotyczących przyznania częściowego zwrotu lub odrzucenia wniosków o zwrot.

4. MODERNIZACJA INSTRUMENTÓW OCHRONY HANDLU

W kwietniu 2013 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący modernizacji instrumentów ochrony handlu UE („TDI"). Po długim procesie legislacyjnym, w dniu 5 grudnia 2017 r., Rada i Parlament Europejski osiągnęły porozumienie w sprawie wniosku Komisji, który następnie wszedł w życie w dniu 8 czerwca 2018 r.

To duży krok naprzód, ponieważ jest to – wraz z nową metodyką obliczeń (zob. sekcja 5 niniejszego sprawozdania) – pierwsza istotna zmiana tych instrumentów od czasu zakończenia Rundy Urugwajskiej WTO. Unijne instrumenty ochrony handlu stają się dzięki temu skuteczniejsze, przejrzystsze i lepiej dostosowane do wyzwań światowej gospodarki. Jednocześnie lepiej spełniają potrzeby mniejszych przedsiębiorstw. Przynoszą korzyści producentom z UE, ale również uwzględniają interesy importerów i dalszych użytkowników, którzy są uzależnieni od przywozu.

Do najważniejszych elementów zaktualizowanych unijnych przepisów antydumpingowych i antysubsydyjnych należą: ulepszona metoda obliczania marginesu szkody, odtworzenie obliczenia ceny niewyrządzającej szkody, która obejmuje minimalny zysk w wysokości 6 %, krótszy termin na wprowadzenie środków tymczasowych, wczesne ostrzeganie dotyczące wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych i antysubsydyjnych, dodatkowe wsparcie dla MŚP z UE, dostosowanie unijnej „zasady niższego cła", aby uwzględnić istnienie zakłóceń cen surowców, a także nowa rola aspektów społecznych i środowiskowych w postępowaniach dotyczących ochrony handlu.

5. ZMIANA PRAWODAWSTWA UE W ZAKRESIE AD I AS W 2017 R.

W dniu 9 listopada 2016 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie zmiany unijnych rozporządzeń antydumpingowego i antysubsydyjnego w celu wprowadzenia nowej metodyki obliczania wartości normalnej, aby lepiej uwzględnić zakłócenia na rynku

spowodowane przez państwo w państwach trzecich oraz w celu wzmocnienia instrumentu antysubsydyjnego. Zmiany w unijnych rozporządzeniach antydumpingowym i antysubsydyjnym weszły w życie w dniu 20 grudnia 2017 r.

Nowa metodyka ma za zadanie uwzględnić znaczące zakłócenia spowodowane przez państwo i nową rzeczywistość gospodarczą, która postała w ostatnich latach. Takie zakłócenia mogą występować w całym państwie lub w danym sektorze. W związku z tym nowa metodyka ma charakter niezależny od państwa i ma zastosowanie do wszystkich członków WTO. Prawodawstwo wyraźnie wskazuje, że przyjęcie nowej metodyki dotyczącej dumpingu jest niezależne od traktowania jakiegokolwiek kraju jako gospodarki nierynkowej. W przypadku stwierdzenia, że nie jest właściwe wykorzystanie cen lub kosztów krajowych w państwie trzecim ze względu na zakłócenia gospodarcze wywołane przez państwo, zastosowanie będzie miała nowa metodyka obliczania wartości normalnej produktu.

Nowa metodyka jest „uruchamiana", gdy zostanie stwierdzone, że ze względu na znaczące zakłócenia w kraju wywozu nie jest właściwe stosowanie krajowych cen i kosztów. Przy ustalaniu, czy występują zakłócenia, uwzględniany będzie szereg kryteriów, takich jak polityka i wpływ państwa, powszechna obecność przedsiębiorstw państwowych, faworyzowanie przedsiębiorstw krajowych i brak niezależności sektora finansowego.

Przygotowane przez Komisję sprawozdania na temat krajów/sektorów, w których wykryto zakłócenia, mogą być wykorzystywane przez przemysł UE, który będzie mógł się opierać na zawartych w nim dowodach przy argumentacji dotyczącej państw, w których występują zakłócenia. Komisja dokona wyboru państw, na temat których sporządzi sprawozdania, na podstawie ich względnego znaczenia w ogólnej działalności antydumpingowej UE, a także na podstawie informacji wskazujących, że mogą występować znaczące zakłócenia. W dniu wejścia w życie nowych przepisów DG ds. Handlu opublikowała na swojej stronie internetowej sprawozdanie na temat zakłóceń na rynku w gospodarce Chin – kraju w największym stopniu objętego działaniami antydumpingowymi UE. Komisja zapowiedziała również, że następne sprawozdanie będzie dotyczyć Rosji.

Nowe przepisy mają zastosowanie do wszystkich nowych dochodzeń i przeglądów wygaśnięcia wszczętych po dniu 20 grudnia 2017 r. Przeglądy okresowe wszczęte po tym terminie będą oparte na nowej metodyce, jeżeli sam środek będzie się opierał na nowej metodyce. W przypadku środka podlegającego przeglądowi, który jest oparty na metodyce stosowanej wcześniej, metodyka ta będzie miała w dalszym ciągu zastosowanie do każdego przeglądu okresowego przed wszczęciem pierwszego przeglądu wygaśnięcia po dniu 20 grudnia 2017 r.

Nowe przepisy przyczyniły się również do wzmocnienia instrumentu antysubsydyjnego w celu zwiększenia zdolności Komisji do wykrywania pełnej skali subsydiowania dzięki umożliwieniu uwzględnienia subsydiów wykrytych dopiero w toku dochodzenia.

6. OGÓLNOKRAJOWY STATUS GOSPODARKI RYNKOWEJ (MES)

Przy okazji wejścia w życie, w dniu 20 grudnia 2017 r., nowej metody obliczeń zmieniono przepis dotyczący krajów nieposiadających gospodarki rynkowej (art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego). Jego zakres obejmuje obecnie wyłącznie kraje niebędące członkami WTO, które wymieniono w załączniku 1 do rozporządzenia UE 2015/755[4]. W skrócie, w tych przypadkach wartość normalną oblicza się na podstawie kosztów i cen ustalonych w tzw. „państwie analogicznym".

7. DZIAŁANIA INFORMACYJNE I ZWIĄZANE Z KOMUNIKOWANIEM / KONTAKTY DWUSTRONNE

7.1. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)

W 2017 r. punkt kontaktowy dla MŚP w dalszym ciągu zajmował się wnioskami o udzielenie informacji na temat instrumentów ochrony handlu. Pomoc oferowana MŚP przez punkt kontaktowy obejmowała konkretne zapytania odnoszące się do danych spraw oraz przepisy dotyczące zarówno elementów proceduralnych, jak i merytorycznych postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych. Punkt ten utworzono w 2004 r. jako odpowiedź na trudności, z jakimi ze względu na małą skalę działalności i ograniczone zasoby zmagały się MŚP podczas próby uporania się ze złożonymi aspektami dochodzeń dotyczących ochrony handlu.

7.2. Kontakty dwustronne / działania informacyjne – przemysł i państwa trzecie

Udzielanie wyjaśnień dotyczących prawodawstwa i praktyk UE z zakresu ochrony handlu oraz wymiana opinii dotyczących praktyk w państwach trzecich stanowią istotną część prac służb ds. TDI. W 2017 r. przeprowadzono szereg spotkań dwustronnych w celu wymiany najlepszych praktyk z urzędnikami ds. TDI z USA, Chin, Japonii i Korei.

W ciągu tego samego roku służby ochrony handlu utrzymywały kontakty z praktycznie wszystkimi kluczowymi zainteresowanymi organizacjami, których dotyczy ochrona handlu, w tym prowadziły regularne spotkania z Business Europe oraz stowarzyszeniami branżowymi. Jednym z głównych tematów tych spotkań było omówienie zmian legislacyjnych dotyczących TDI.

8. KONTROLA SĄDOWA: DECYZJE WYDANE PRZEZ TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI I SĄD

W 2017 r. Sąd i Trybunał Sprawiedliwości wydały 29 wyroków dotyczących środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych. 15 wyroków dotyczyło spraw przekazanych przez Sąd; 12 dotyczyło odwołań od orzeczeń Sądu, co do których

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich, Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.

orzekał Trybunał Sprawiedliwości. Ponadto Trybunał Sprawiedliwości wydał także dwa orzeczenia w trybie prejudycjalnym w dziedzinie TDI.

W 2017 r. wniesiono dwadzieścia nowych spraw (w porównaniu z 34 w 2016 r., 20 w 2015 r., 37 w 2014 r., 33 w 2013 r., 23 w 2012 r. i 16 w 2011 r.). Jedenaście z nich wniesiono do Sądu (dziesięć skarg o unieważnienie i jeden wniosek w sprawie opodatkowania kosztów), a dziewięć do Trybunału Sprawiedliwości (sześć odwołań i trzy orzeczenia w trybie prejudycjalnym).

Wykaz spraw dotyczących środków AD/AS wniesionych do Sądu oraz Trybunału Sprawiedliwości i wciąż nierozstrzygniętych z końcem 2017 r. przedstawiono w załączniku S do dokumentu roboczego służb Komisji.

9. DZIAŁANIA W RAMACH ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU (WTO)

9.1. Rozstrzyganie sporów w dziedzinie AD, AS i SFG

WTO przewiduje rygorystyczną procedurę rozstrzygania sporów między członkami WTO dotyczących stosowania porozumień WTO.

W dniu 5 września 2017 r. Organ Apelacyjny przekazał swoje sprawozdanie w sprawie przeciwko UE dotyczącej środków antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych z Indonezji (DS442). Organ Apelacyjny zasadniczo podtrzymał ustalenia panelu, że Indonezja nie wykazała, że UE działała niezgodnie z art. 2.4 Porozumienia antydumpingowego WTO („ADA").

W dniu 6 lipca 2017 r. panel wydał sprawozdanie w sprawie przeciwko UE dotyczące środków wyrównawczych nałożonych na przywóz niektórych politereftalanów etylenu z Pakistanu (DS486). Panel zasadniczo stwierdził, że UE, uznając całą kwotę umorzonych należności za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych w ramach Porozumienia SCM, działała niezgodnie z art. 3.1 lit. a) Porozumienia SCM.

W dniu 12 grudnia 2016 r. Chińska Republika Ludowa wystąpiła z wnioskiem o konsultacje z UE w sprawie przepisów podstawowego rozporządzenia antydumpingowego UE mających zastosowanie do ustalania wartości normalnej w odniesieniu do przywozu z Chin (DS516). Pierwsza runda konsultacji miała miejsce w dniu 23 stycznia 2017 r., a następnie, w dniu 3 kwietnia 2017 r., powołano panel

W dniu 23 października 2017 r. UE poinformowała Organ Rozstrzygania Sporów, że przyjęcie rozporządzenia[5] zmieniającego środki antydumpingowe niezgodne z zasadami WTO w odniesieniu do biodiesla zapewnia pełne wdrożenie zaleceń i orzeczeń Organu Rozstrzygania Sporów w sprawie przeciwko UE dotyczącej środków antydumpingowych nałożonych na przywóz biodiesla z Argentyny (DS473).

W 2017 r. była również prowadzona procedura rozstrzygania sporu w sprawie dotyczącej unijnych środków antydumpingowych nałożonych na przywóz biodiesla

[5] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1578 z dnia 18 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013. (Dz.U. L 239 z 19.9.2017, s. 9).

z Indonezji (DS480). Panel przekazał członkom swoje sprawozdanie w dniu 25 stycznia 2018 r. Szczegółowe informacje znajdują się w sekcji 4.2.3 dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego niniejszemu sprawozdaniu („Inne" przeglądy).

9.2. Inne działania WTO

W 2017 r. w Genewie prowadzono intensywne negocjacje w sprawie subsydiów w sektorze rybołówstwa. Przy tej okazji nie osiągnięto wprawdzie żadnych istotnych rezultatów, jednak na 11. konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się w grudniu 2017 r. w Buenos Aires, członkowie WTO uzgodnili program prac, który będzie stanowił podstawę dalszych negocjacji, prowadzonych z myślą o zawarciu kompleksowego porozumienia na następnej konferencji ministerialnej, w 2019 r. Członkowie zobowiązali się również do pełnego przestrzegania swoich zobowiązań w zakresie powiadamiania o subsydiach w sektorze rybołówstwa.

W 2017 r. UE przedstawiła nowe powiadomienie o subsydiach, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami w ramach WTO za lata 2015 i 2016. Powiadomienie to obejmowało wszystkie subsydia przyznane na poziomie UE, jak również subsydia przyznane przez poszczególne państwa członkowskie. Na sesji specjalnej komitetu ds. subsydiów i środków wyrównawczych w październiku 2017 r. rozpoczęto przegląd uwag, który będzie kontynuowany w 2018 r. W ramach sesji specjalnych komitetu w kwietniu i październiku 2017 r. służby Komisji uczestniczyły również w ciągłym przeglądzie powiadomienia o subsydiach z 2015 r.

Ponadto w kwietniu i październiku 2017 r. UE uczestniczyła w zwykłych pracach komitetu ds. subsydiów i środków wyrównawczych. W kwietniu UE (wspólnie z Kanadą, Japonią i Stanami Zjednoczonymi) przedstawiła w ramach posiedzenia komitetu WTO ds. subsydiów i środków wyrównawczych dokument dotyczący roli subsydiów w tworzeniu nadmiernych zdolności w wielu sektorach działalności gospodarczej. UE zorganizowała również w październiku 2017 r. na forum WTO seminarium poświęcone tej samej kwestii i przedstawiła główne wnioski z tego seminarium na październikowym posiedzeniu komitetu. Oprócz tych dyskusji zajęto się również problemem słabej przejrzystości subsydiów u wielu członków WTO.

Ponadto UE aktywnie uczestniczyła w zwykłych pracach komitetu antydumpingowego WTO i komitetu WTO ds. środków ochronnych, udzielając odpowiedzi na pytania dotyczące spraw prowadzonych w UE oraz poruszając niepokojące ją kwestie dotyczące działań w zakresie ochrony handlu prowadzonych przez inne państwa, które mają wpływ na eksporterów z UE.

Na forum nieformalnej grupy ds. zwalczania obchodzenia środków w kwietniu 2017 r. unijne służby ochrony handlu przedstawiły prezentację dotyczącą prawodawstwa i praktyki UE w zakresie radzenia sobie z obchodzeniem środków antydumpingowych. Służby Komisji aktywnie uczestniczyły również w obu posiedzeniach antydumpingowej grupy roboczej ds. wdrażania (WGI).

10. PODSUMOWANIE

Działania w zakresie środków ochrony handlu w 2017 r. były intensywne. Liczba dochodzeń utrzymała się na wysokim poziomie. Przemysł europejski, który odczuwa skutki przywozu po cenach dumpingowych, w niektórych przypadkach zaostrzone w wyniku utrzymującej się nadwyżki zdolności produkcyjnych w przemyśle, jak również w wyniku powszechnego korzystania z subsydiów w niektórych państwach, w dalszym ciągu wzywał Komisję do zapewnienia pomocy przez wykorzystanie unijnych instrumentów ochrony handlu. Liczba wprowadzonych środków tymczasowych i ostatecznych utrzymywała się na dość stałym poziomie w porównaniu z 2016 r. Liczba wszczętych dochodzeń przeglądowych znacznie jednak wzrosła – o 75 % w stosunku do poprzedniego roku. Podobnie jak w minionych latach UE nie podjęła żadnych działań ochronnych.

Rok 2017 wyróżniał się pod względem działalności legislacyjnej. Doprowadziła ona do wprowadzenia nowej metodyki antydumpingowej stosowanej do obliczania wartości normalnej w dochodzeniach dotyczących krajów, w których występują poważne zakłócenia na rynku, a także do wzmocnienia instrumentu antysubsydyjnego. Po przyjęciu nowego rozporządzenia opublikowano sprawozdanie, w którym opisano istotne zakłócenia na rynku w Chinach. Ponadto w 2017 r. utorowano drogę do modernizacji unijnych instrumentów ochrony handlu. Te zmiany w rozporządzeniach podstawowych składają się łącznie na gruntowny przegląd polityki i instrumentów UE w dziedzinie ochrony handlu na korzyść wszystkich zainteresowanych stron.

Dzięki temu UE jest wyposażona w wystarczająco solidne instrumenty ochrony handlu, aby radzić sobie z zakłóceniami w gospodarce światowej.